

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości E. S.A. w upadłości likwidacyjnej
w W.

przeciwko G. M.

o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne, wydanie, ewentualnie zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 8 października 2014 r., sygn. akt VI ACa 1940/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej G. M. kwotę
3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności wynikającej z naruszenia prawa materialnego i procesowego.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. W pierwszej kolejności należy wskazać, że obszerność uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (ponad siedem stron) wskazuje na fakt, że nie sposób w tym wypadku mówić o oczywistej zasadności rozumianej jako zasadność możliwa do oceny już *prima facie*.

Analiza treści skargi wskazuje zaś, że w istocie rzeczy strona skarżąca kwestionuje przebieg postępowania dowodowego i poczynione przez Sąd drugiej instancji ustalenia faktyczne związane z brakiem ustalenia, iż po stronie pozwanej istniała świadomość pokrzywdzenia strony powodowej. Okoliczność ta jest jednak związana z poczynionymi ustaleniami faktycznymi, a te nie mogą być kwestionowane w toku postępowania kasacyjnego. Nie może tego zastąpić podniesiony w skardze zarzut dotyczący wadliwej wykładni treści umowy, gdyż kluczowe dla możliwości uwzględnienia powództwa ze skargi pauliańskiej jest wykazanie owej świadomości dłużnika (art. 527 § 1 k.c.), czego w stanie faktycznym sprawy zabrakło.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

